

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **L. Ch.**
bytem X,
zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem
se sídlem Leknínová 3033/7, Praha 10 – Záběhlice

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1 – Staré Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, č. j. MD-15201/2021-160/3,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 3. 3. 2021, č. j. MHMP 286256/2021, zamítl ve smyslu § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,

a podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného. Podstatnou okolností pro rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu bylo zjištění, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Proti všem jednotlivým záznamům bodů žalobce podal písemné námitky.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. **Žalobce** v podané žalobě namítá, že žalovaný ve výroku rozhodnutí a v rozdělovníku žalobce identifikuje jako L. Ch. Osoba tohoto jména však účastníkem řízení nebyla, a ve věci tak bylo rozhodnuto o právech a povinnostech osoby, která není účastníkem řízení, což zakládá nezákonnost rozhodnutí.
3. Žalobce namítá, že podmínkou zaznamenání bodů v registru řidičů je existence pravomocného rozhodnutí o přestupku. Spisový materiál však neobsahuje žádný pokutový či příkazový blok, kterým by byla prokázána existence pravomocných rozhodnutí a není prokázáno, že jakákoli řízení proběhla a rozhodnutí nabyla právní moci. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení či oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jsou pouze úřední záznamy Policie ČR a takový úřední záznam nemůže být sám sobě důkazem, na základě kterého by správní orgán vzal bez dalšího za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil. Prvostupňový správní orgán a žalovaný tak zatížili své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce přitom zcela konkrétním způsobem zpochybnil obsah příkazních bloků, když v námitkách proti záznamu bodů výslovně uvedl, že přestupky nespáchal, na místě nebyl, vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal, s uloženou pokutou nesouhlasil a požádal, aby správní orgán předložil jednotlivé příkazní bloky. Žalobce odkázal na judikaturu správních soudů, zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č. j. 9 As 76/2015-46, ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, či ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS.
4. K námitce nesprávného označení žalobce v žalobou napadeném rozhodnutí **žalovaný** ve vyjádření k žalobě konstatoval, že v písemném vyhotovení žalobou napadeného rozhodnutí došlo k chybě v psaní, kdy ve výroku rozhodnutí došlo k nesprávnému uvedení dlouhého písmene „á“ v příjmení žalobce. Vzhledem k tomu, že ze spisové dokumentace vyplývá správné příjmení žalobce a jelikož byl žalobce bezpečně identifikován i podle data narození a bydliště, přistoupil žalovaný k postupu podle § 70 správního řádu a dne 12. 11. 2021 vydal opravné rozhodnutí č. j. MD-15201/2021-160/4, které bylo žalobci doručeno a je součástí spisové dokumentace.
5. K námitce chybějících a nedostatečných podkladů rozhodnutí žalovaný uvedl, že tato námitka byla vyčerpávajícím způsobem vypořádána v žalobou napadeném rozhodnutí. Zde bylo dostatečným způsobem vysvětleno, proč neměl prvostupňový správní orgán povinnost kopie pravomocných rozhodnutí vyžadovat, neboť je nutné rozlišovat případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení. Žalobcem citovaná judikatura není přílehlavá.
6. **Žalobce** doručil soudu dne 5. 3. 2024 (den před ústním jednáním) doplnění žaloby, ve kterém namítal, že žalobou napadené rozhodnutí mu nemohlo být doručeno, jelikož v době jeho

údajného převzetí byl hospitalizován v nemocnici. V tomto spatřuje vadu nezákonnosti celého procesního postupu.

III. Ústní jednání

7. Na ústním jednání dne 6. 3. 2024 soud předal krátkou cestou zástupci žalovaného doplnění žaloby ze dne 5. 3. 2024 a poskytl mu dostatečnou dobu, aby jej pročetl.
8. Žalobce odkázal na obsah podané žaloby a setrval na návrhu na zrušení rozhodnutí žalovaného. Obdobně pak žalovaný odkázal na odůvodnění správních rozhodnutí a vyjádření k žalobě a navrhl zamítnutí žaloby.
9. Soud neprováděl dokazování, jelikož žádná ze stran před jednáním písemně nic k důkazu nenavrhla a ani po výslovném dotazu předsedkyně senátu žádná ze stran nenavrhla ani na ústním jednání provedení žádného důkazu.

IV. Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
11. Ze správního spisu soud zjistil nad rámec již rekapitulovaného řízení v napadeném rozhodnutí následující podstatné skutečnosti. Součástí správního spisu jsou oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, konkrétně:
 - a) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 12. 2019, č. j. KRPU-217309-2/PŘ-2019-040706 (více viz níže bod [22] tohoto rozsudku),
 - b) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 8. 2. 2021, č. j. KRPU-22716-2/PŘ-2021-040606 (více viz níže bod [23] tohoto rozsudku),
 - c) rozhodnutí Městského úřadu Slaný ze dne 12. 11. 2019, č. j. MUSLANY/46076/2019/ODSH/129/LN za přestupek spáchaný dne 1. 7. 2019, spočívající v tom, že se na dálnici otáčel a pokračoval dále jízdou v protisměru po této pozemní komunikaci k nejbližšímu nájezdu na ni, kde dálnici opustil, a dále spočívající v tom, že vjel do prostoru, který byl vytvořen pro průjezd vozidel s předností jízdy; tímto jednáním došlo ke spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 10. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.Samotné pokutové bloky nejsou v předloženém spisu obsaženy.
12. Dne 11. 2. 2021 bylo žalobci doručeno oznámení o zápisu 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, proti kterému žalobce podal námitky podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. V námitkách vyslovil nesouhlas s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů a uvedl, že ani jeden z přestupků evidovaných pod příslušnými body nespáchal, na místě nebyl a vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. Současně požádal, aby správní orgán předložil jednotlivé příkazové bloky jako podklady pro záznam bodů v registru řidičů, čemuž bylo vyhověno.
13. V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce prvostupňovému správnímu orgánu vytkl, že nepředložil a neprovedl jako důkaz jednotlivé příkazové bloky. Žalobce odkázal na své vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, kde uvedl, že příkazový blok

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

k přestupku ze dne 5. 2. 2021 odmítl podepsat a v případě přestupku ze dne 9. 12. 2019 na místě nebyl a žádný příkazový blok nepodepsal. Prvostupňový orgán uvedená tvrzení nijak nevyvrátil, ani se s nimi v rozhodnutí nevypořádal.

14. V první žalobní námitce žalobce namítal, že žalovaný ve výroku rozhodnutí a v rozdělovníku žalobce identifikuje jako L. Ch. Osoba tohoto jména však účastníkem řízení nebyla, a ve věci tak bylo rozhodnuto o právech a povinnostech osoby, která není účastníkem řízení, což zakládá nezákonnost rozhodnutí. K této námitce soud uvádí, že s ohledem na průběh správního řízení a obsah listin založených ve správním spisu bylo nesprávné uvedení příjmení žalobce v rozhodnutí žalovaného pouze chybou v psaní, která nemohla mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Takovou chybu lze opravit rozhodnutím o opravě zřejmých nesprávností dle § 70 správního řádu. Chyba žalovaného spočívala v chybném uvedení diakritického znaménka čárky nad písmenem „a“ namísto uvedení písmene „a“ bez diakritického znaménka čárky, zcela správně již bylo uvedeno křestní jméno žalobce, datum narození i bydliště, proto identifikace osoby je zjevná. V souladu s ustálenou judikaturou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, č. 2119/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26.) soud konstatuje, že institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí lze aplikovat na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. Naopak nelze měnit vlastní skutková zjištění či jejich již provedené právní hodnocení. Opravou zřejmých nesprávností je umožněno odstraňovat chyby, kterých se správní orgán v rozhodnutích dopustil, pokud se jedná o různé překlipy či zkomoleniny, opravy dat a rodných čísel apod. Opravným rozhodnutím však nemůže dojít ke změně vlastních, opravovaných rozhodnutím stanovených, práv a povinností.
15. V oznámeních o uložení pokut, v rozhodnutí Městského úřadu Slaný, v prvostupňovém rozhodnutí i v oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byl žalobce vždy označen správným příjmením. V průběhu řízení tedy nemohly vzniknout žádné pochybnosti o tom, kdo je účastníkem řízení a komu je adresováno rozhodnutí. Soud souhlasí s žalovaným, že v žalobou napadeném rozhodnutí byl žalobce identifikován i dle data narození a trvalého bydliště. Totožnost žalobce tak byla bez jakýchkoli pochybností v průběhu řízení zjištěna a důkazně podložena. Z obsahu žaloby je navíc zřejmé, že reálné pochyby o tom, komu je rozhodnutí adresováno, neměl ani žalobce.
16. První žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.
17. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Dle žalobce nemůže být oznámení policie dostatečným podkladem pro zápis bodů, a proto musí být porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tedy pokutovým či příkazovým blokem. Odkázal přitom zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 76/2015, sp. zn. 5 As 76/2010 a sp. zn. 5 As 39/2010.
18. Soud předně shrne vývoj judikatury v problematice, kdy postačuje posouzení námitek na základě oznámení o přestupku, a kdy je naopak nezbytné, aby správní orgán určité sporné pokutové bloky vyžádal. Jednotlivé případy byly Nejvyšším správním soudem posuzovány vždy v souladu s určitým skutkovým stavem, neboť v žádném rozhodnutí není obsažen názor, že by o námitkách mělo být rozhodnuto vždy jedině na základě vyžádaných

pokutových bloků, nebo že by naopak vždy postačovalo vyhodnotit oznámení o přestupku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS).

19. Mezi konkrétní případy, kde bylo hodnoceno za dostačující posouzení námitek na základě oznámení o přestupku, patří rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, kde soud konstatoval, že je „*třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“ V daném případě žalobce rovněž pouze namítl, že si není spáchání přestupku vědom, nicméně Nejvyšší správní soud dále zjistil, že oznámení o projednání přestupku obsahovalo jednak údaje o spáchaném přestupku, údaje o přestupci a informaci o udělené blokové pokutě ve výši 2500 Kč. Jestliže žalobce ve svých námitkách pouze uvedl, že si není spáchání přestupku vědom, aniž toto tvrzení dále konkretizoval či navrhoval důkazy, nemohlo dojít ke zpochybnění obsahu oznámení o projednání přestupku. Dalším příkladem je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, ve kterém soud uvedl, že „*pokud jde o kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, krajský soud požadavku řádného posouzení oznámení dostál. V situaci, kdy ve správním řízení nemohl být předložen samotný pokutový blok, neboť byl skartován, souhlasí Nejvyšší správní soud s argumentací krajského soudu dovozující, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů.*“ Nejvyšší správní soud zde potvrdil, že v oznámení musí být přiměřeně uveden popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druhu a výměry sankce. S ohledem na specifika blokového řízení je možné přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Pokutový blok (zde oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení) nelze posuzovat s rigidní přísností a je především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Soud rovněž potvrdil, že tím, kdo tvrdil nesprávnost údajů obsažených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, byl stěžovatel, a proto důkazní břemeno tížilo stěžovatele. Stěžovatel však žádné důkazy, kterými by prokázal, že přestupek nespáchal, nenavrhoval. Stěžovatel svá tvrzení nijak nekonkretizoval a jeho strohá a zcela obecná argumentace sama o sobě nemohla zpochybnit obsah oznámení ze dne 30. 10. 2008, které bylo verifikováno sdělením Policie ČR ze dne 30. 10. 2014. Vágní a ničím nepodložené tvrzení stěžovatele zpochybňující důkazy svědčící o spáchání přestupku po právu nebyla shledána ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem za dostačující pro jeho exkulpací a tím i pro důvod v bodovém hodnocení body nezaznamenat. Jiným příkladem je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 6 As 360/2017-21, podle kterého „*vzhledem k tomu, že žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupku nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupku, pro nějž byla žalobci v blokovém řízení uložena pokuta, měl krajský soud žalobní bod týkající se přestupku ze dne 17. 7. 2012 vyhodnotit jako nedůvodný.*“ Dle názoru Nejvyššího správního soudu oznámení o uložení pokuty obsahovalo jednoznačný popis skutku, tedy že žalobce jako řidič specifikovaného motorového vozidla v konkrétní čas v konkrétní obci na určené silnici překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/h a více. Zpochybňoval-li žalobce jednoznačnost popisu skutku, mohl se krajský soud

opřít též o záznam z měřicího zařízení, který s obsahem oznámení o uložení pokuty korespondoval. Dále oznámení o uložení pokuty zcela v souladu s judikaturními požadavky obsahovalo správný odkaz na ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kde je stanovena povinnost, již měl žalobce porušit, a § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, kde je uvedena skutková podstata přestupku, jehož se žalobce dopustil.

20. Jde-li o judikaturu, kdy naopak kasační soud shledal, že bylo nezbytné, aby správní orgán určité sporné pokutové bloky vyžádal, jedná se zejména o rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010, kdy však kasační soud zjistil, že oznámení o přestupku ze dne 19. 6. 2008, na které je odkazováno, se ve správním spise, který měl krajský soud k dispozici, nenachází, a dále bylo ve spise pouze částečně přefocené oznámení, kde spodní polovina písemnosti obsahovala údaje týkající se přestupku, který stěžovatel měl spáchat nikoli dne 19. 6. 2008, ale dne 16. 3. 2009, a to tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, za což mu byla téhož dne v 20.10 hod uložena bloková pokuta ve výši 2x 500 Kč (rozepsáno na dva bloky na místě zaplacené). Kasační soud uvedl, že „*předložený spisový materiál správního orgánu neobsahuje žádné důkazy svědčící pro konstatování, že se stěžovatel dopustil dne 19. 6. 2008 přestupku, který byl projednán v blokovém řízení a za který mu byla uložena pokuta a byl proveden odečet bodů. Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo.*“ Dalším příkladem je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 5 As 93/2011-55, kde kasační soud uzavřel, že „*bylo povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které žalobce uplatnil, zabývat se tím, zda tento skutečně v dané dny přestupky, které byly údajně projednány v blokovém řízení, spáchal*“. Soud zde konstatoval, že „*je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu povinen obstarat si prvotní doklady autoritativně určující, že dotčený řidič vskutku konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který byl sankcionován. Nelze tak nechat obstarání dostatečných podkladů pro rozhodnutí na žalobci a už vůbec není možné akceptovat postup úřadu, který ignoruje podklady, předložené sice po lhůtě stanovené úřadem, ale ještě stále před vydáním správního rozhodnutí.*“ Judikatura kasačního soudu se však v tomto názoru dále vyvinula, což dokládá například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52. Zde kasační soud konstatoval, že ne každá námitka vyvolává automaticky nutnost vyžádat si původní pokutové bloky či další důkazy, a k tomu odkázal na svoji předchozí judikaturu (rozsudky ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, sp. zn. 5 As 39/2010 a sp. zn. 3 As 19/2011). Soud ovšem uvedl, že „*v nyní projednávané věci však stěžovatel zpochybňuje formální náležitosti a údaje zaznamenané v pokutovém bloku, pročež se domnívá, že tento pokutový blok je nezpůsobilý jakožto podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení. Takové námitky nelze přezkoumat jinak, než ověřením těchto informací v samotných pokutových blocích, nikoliv pouze v oznámení o uložení pokuty.*“ Dále soud uvedl, že „*obecná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost magistrátu vyžádat si pokutové bloky nezaložila, v odvolání však stěžovatel již konkretizoval, v čem spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků. Zákon o silničním provozu přitom neobsahuje speciální úpravu odvolání, aplikuje se proto obecná úprava obsažená v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, který v odvolání neomezuje možnost uvádění nových námitek a skutečností. Žalovaný měl proto reagovat na odvolací námitky stěžovatele, potřebné podklady si vyžádat a ty posléze zhodnotit.*“ Konkrétně k pokutovým blokům, kterými byl uznán vinným z přestupků, žalobce namítal, že „*obsahují chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení*

vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ a „telefon“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.“

21. Svoji judikaturu k předmětné otázce shrnul Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23. Zde kasační soud v bodě [16] shrnul základní teze týkající se nutnosti vyžadovat pokutové bloky. Patří mezi ně, že „1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok (více viz odst. [23] tohoto odůvodnění; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ V bodě [17] Nejvyšší správní soud uvedl, že „je správní orgán povinen na základě obsahu námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení posoudit, zda lze při zápisu bodů do registru řidičů vycházet pouze z tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly konkrétní pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů.“
22. Městský soud proto přistoupil k hodnocení, zda v nyní posuzované věci oznámení o uložení pokuty naplňují obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok. Následně hodnotil, zda jsou tvrzení žalobce konkretizována a podepřena důkazními návrhy. Ve správním spise, který má soud k dispozici, je založeno oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 12. 2019, č. j. KRPU-217309-2/PŘ-2019-040706, kde je uveden jako řidič motorového vozidla žalobce L. Ch., s uvedením data narození a místem trvalého pobytu. Přestupek je datován ke dni 9. 12. 2019 v 14:29, místo je uvedeno silnice č. D7, bližší určení 58 km, registrační značka X, tovární značky Jawa California, s popisem skutku, že řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o 30 km/h a více. Povolená rychlost byla 130 km/h, naměřená rychlost 169 km/h, rychlost po odečtu 163 km/h. Dále je uvedeno, že tímto jednáním řidič porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Za výše uvedené jednání mu byla příkazem na místě uložena pokuta ve výši 1000 Kč. Číslo příkazového bloku na pokutu je AC/2017 C0785413.
23. Dále je založeno ve spise oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 8. 2. 2021, č. j. KRPU-22716-2/PŘ-2021-040606, kde je uveden jako řidič motorového vozidla žalobce L. Ch., s uvedením data narození a místem trvalého pobytu. Přestupek je datován ke dni 5. 2. 2021 v 15:02, místo Vrbičany č.p. 40, registrační značka X, tovární značky Mercedes-Benz s 500 L 4-matic s popisem skutku, že řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Povolená rychlost byla 50 km/h, naměřená rychlost 65 km/h, rychlost po odečtu 62 km/h. Dále je uvedeno, že tímto jednáním řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Za výše uvedené jednání mu byla příkazem na místě uložena pokuta ve výši 300 Kč. Číslo příkazového bloku na pokutu je AC/2017 C0880371.
24. Soud proto uzavírá, že obě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě obsahovaly údaje o spáchaném přestupku (tj. den a čas skutku, místo, způsob jednání s uvedením naměřené

rychlosti a odchylky), údaje o přestupci (jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, specifikaci jeho motorového vozidla) a informaci, že byla žalobci udělena bloková pokuta v konkrétní výši. Oznámení proto obsahovala dostatečné množství údajů, které prokazovaly, že se vymezené přestupky staly a že se jich dopustil právě žalobce. Soud na rámec doplňuje, že v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 12. 2019, č. j. KRPU-217309-2/PŘ-2019-040706, je uvedena chybně specifikace motorového vozidla. Na tuto skutečnost upozornil správní orgán ve svém rozhodnutí ze dne 3. 3. 2021, č. j. MHMP 286256/2021, kdy uvedl, že v oznámení je nesprávně uvedena registrační značka vozidla, kdy na místo X, která je přidělena vozidlu Mercedes-Benz, byla uvedena registrační značka X, která je přidělena motocyklu Jawa California, nicméně správní orgán byl přesvědčen, že tato písařská chyba není sto založit pochybnost o údajích na oznámení ze dne 10. 12. 2019, zejména co se týče jednání, za které byla uložena pokuta příkazem na místě. Protože tuto skutečnost žalobce ani v odvolání, ani v následně podané žalobě nerozporoval, považuje soud tuto skutečnost za nespornou. Z tohoto důvodu proto tuto část úvahy soud uzavírá tak, že oznámení obsahovalo všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů, tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Konkrétní jednání konkrétní osoby tak bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním.

25. Následně soud přistoupil ke zkoumání otázky, zda jsou tvrzení žalobce, že se posuzovaných přestupků nedopustil, konkretizována a podepřena odpovídajícími důkazními návrhy. Klíčová úvaha tedy spočívá v posouzení, zda byl správní orgán povinen na základě obsahu námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení posoudit, zda lze při zápisu bodů do registru řidičů vycházet pouze z tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly konkrétní pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů.
26. V námitkách žalobce uvedl, že ani jeden z přestupků evidovaných pod příslušnými body nespáchal, na místě nebyl a vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. Současně požádal, aby správní orgán předložil jednotlivé příkazové bloky jako podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Ve vyjádření k podkladům žalobce uvedl, že v příkazovém bloku k přestupku ze dne 5. 2. 2021 bylo uvedeno, že vozidlu byla změřena rychlost 62 km/h v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 60 km/h, nikoli 50 km/h a tento odmítl podepsat, jelikož s přestupkem nesouhlasil. K přestupku ze dne 9. 12. 2019 uvedl, že na místě nebyl a žádný příkazový blok nepodepsal. K rozhodnutí Městského úřadu Slaný uvedl, že nenabylo právní moci. V odvolání žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010 a další rozsudky Nejvyššího správního soudu. Žalobce uvedl, že ke skutečnostem uvedeným v oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení není možné přihlížet, neboť z nich nevyplývá kdy, kde a jaký přestupek měl být spáchán, ani že s ním obviněný souhlasil. Spisový materiál neobsahuje žádné důkazy svědčící pro konstatování, že se žalobce dopustil přestupků, které byly projednány blokově příkazem na místě a za které byly uloženy pokuty a přičteny body. Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jsou pouze úřední záznamy Policie ČR. Tím, že žalobce uvádí, že si není vědom toho, že by přestupky spáchal, tak už jen tímto tvrzením bez dalšího účinně zpochybní, že řízení o těchto přestupcích bylo vůbec vedeno. Žalobce poukázal na svá tvrzení v námitkách a ve vyjádření k podkladům řízení a shodně i v podané žalobě uvedl, že svými námitkami zpochybnil samotné projednání daných přestupků v příkazním řízení a spisový materiál neobsahuje žádný pokutový či příkazový blok, kterým by byla prokázána existence pravomocných rozhodnutí.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

27. S odkazem na vývoj judikatury popsaný výše soud připomíná, že ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila. Tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy. Ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, nedochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 3 As 298/2017-23, *„je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“* Žalobce v dané věci toliko tvrdil, že se přestupků nedopustil. Soud připouští, že v jednom případě žalobce dále doplnil, že jeden příkazový blok k přestupku odmítl podepsat, nicméně neuvedl žádné další skutečnosti, které by podporovaly jeho tvrzení, že přestupek nespáchal a popsaly by průběh nastalých událostí. Ani v následně podaném odvolání neuvedl žádné informace či návrhy důkazů, které by podporovaly jeho tvrzení, že žádný přestupek nespáchal, nebo že na místech nebyl. Žalobce ve svých tvrzeních ani nebyl konzistentní, když v námitkách uvedl, že na místě nebyl, avšak ve vyjádření k podkladům rozhodnutí již tvrdil, že příkazový blok nepodepsal, jelikož na místě byla stanovena jiná maximální povolená rychlost než byla uvedena v příkazovém bloku. Tento rozpor neodstranil ani v podaném odvolání, když zopakoval obě dříve uvedená tvrzení. K žádnému z nich v průběhu správního řízení nenavrhl žádný důkaz mimo požadované příkazové bloky. V podaném odvolání žalobce zpochybnil oba pokutové bloky pouze paušálním tvrzením, že ke skutečnostem uvedeným v oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení není možné přihlížet, neboť z nich nevyplývá kdy, kde a jaký přestupek měl být spáchán, ani že s ním obviněný souhlasil. Jak bylo uvedeno výše (body [22] a [23] tohoto rozsudku) v oznámeních naopak tyto povinné náležitosti příkazových bloků byly uvedeny. Zastával-li žalobce jiný názor, kterým by zpochybnil popis skutku, označení místa a času spáchání či druh a výměru sankce, bylo na něm, aby tato tvrzení správním orgánům předložil, případně je také podpořil odpovídajícími důkazními návrhy. Soud shrnuje, že obecně formulované námitky žalobce tak nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a správní orgány tak nebyly povinny příkazové bloky za účelem svého rozhodnutí vyžadovat.
28. K rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010, na který žalobce odkázal v odvolání i v následně podané žalobě, soud uvádí, že se jednalo o skutkově odlišnou věc, když oznámení o přestupku, na které bylo odkazováno, se ve správním spise vůbec nenacházelo a dále bylo ve spise založeno pouze částečně přefocené oznámení s nekorespondujícími daty ke spáchanému přestupku. V nyní posuzovaném případě se však ve správním spise nacházejí obě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě i rozhodnutí Městského úřadu Slaný. Jak bylo uvedeno výše, tato oznámení obsahovala všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů, tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Kvalita tvrzení žalobce i absentující návrhy na doplnění dokazování tak dle názoru soudu neprokázaly konkrétní pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení.
29. K žalobcem v žalobě uvedené judikatuře soud uvádí následující. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 76/2015 naopak podporuje vývoj judikatury a stanovisko

tohoto soudu, neboť v poukazovaném případě kasační soud konstatoval, že „*námítky nebyly dostatečně konkrétní a nebyly podloženy žádnými důkazy. Zcela obecná tvrzení žalobce nemohla relevantním způsobem zpochybnit údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty, které je zákonným podkladem pro záznam bodů*“. K rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010-76 se tento soud vyslovil již výše, oznámení o přestupku, na které bylo odkazováno, se ve správním spise vůbec nenacházelo a dále bylo ve spise založeno pouze částečně přefocené oznámení s nekorespondujícími daty ke spáchanému přestupku. Ani tento rozsudek tak není v případě žalobce přílehlavý. Dále žalobce argumentoval rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nicméně ani tento rozsudek nelze na případ žalobce aplikovat. V tomto rozsudku totiž kasační soud konstatoval, že námítka z hlediska svého obsahu odpovídala námitkám, které se týkaly předmětu řízení o přestupku a mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 76/2010, soud souhlasí s žalobcem potud, že názor kasačního soudu v tomto rozsudku vedl k závěru, že tvrdil-li žalobce, že přestupky uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení s ním nebyly vůbec projednány, případně je spáchal jiným jednáním, je nepřípustné, aby správní orgán posuzující důvodnost žalobcových námitek opřel svůj závěr o správnosti provedeného záznamu bodů v registru řidičů pouze o tato oznámení. Městský soud však upozorňuje, že žalobcem uváděný rozsudek je datován k roku 2011, přičemž od této doby se judikatura vyvinula, jak již bylo uvedeno výše. Tento vývoj judikatury potvrzuje rovněž novější judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky sp. zn. 1 As 353/2018 (cit. v bodě [20] tohoto rozsudku) nebo sp. zn. 3 As 298/2017 (bod [21] tohoto rozsudku). Nadto soud také poukazuje na skutečnost, že pozdější rozsudky, které na tento rozsudek odkazovaly, na něj odkazovaly pouze v obecných bodech, nikoli v žalobcem uvedeném závěru. Jednalo se o argumentaci, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V případě pochybností o údajích uvedených v oznámení pak dále je na místě vyžádat doklady, na jejichž základě lze přezkoumat správnost předmětných údajů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018-47, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 7 As 116/2016-38, ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 267/2015-38, a ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 53/2016-44).

30. Soud uzavírá, že v posuzovaném případě soud shledal, že z příslušných oznámení o přestupcích a rozhodnutí Městského úřadu Slaný vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech výše zmíněných případech žalobce spáchal dotčené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Dospěl přitom ke shodným závěrům jako žalovaný, který v žalobou napadeném rozhodnutí uvádí, že všechna oznámení o uložení pokuty založená ve spise jsou dostatečně přesná a identifikují všechny podstatné údaje pro záznam bodu v bodovém hodnocení řidiče, a současně tvrzení žalobce nejsou dostatečně konkrétní a nejsou podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

31. Městský soud pouze pro úplnost doplňuje, že z výše uvedených důvodů neseznal rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná, což žalobce dovozoval ze skutečnosti, že rozhodly, aniž by měly k dispozici pokutové bloky.
32. S ohledem na uvedené tak soud neshledal opodstatněným ani druhý žalobní bod.
33. K námitce uvedené v doplnění žaloby ze dne 5. 3. 2024 poukazující na nesprávnost doručení žalobou napadeného rozhodnutí soud uvádí, že tato námitka je námitkou zcela novou, neuvedenou v podané žalobě. Dle § 71 odst. 2 s. ř. s. věty druhé *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby*. Žalobce tak nepřipustně rozšířil žalobu a k takové námitce soud nemůže přihlédnout. Nad rámec tohoto vypořádání však soud i dodává, že v podané žalobě žalobce přímo uvedl, že mu žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno právě dne 3. 6. 2021, což nyní sporuje. Ve správním spisu je založena doručenka, která toto doručení prokazuje. I kdyby vznikly o tomto doručení pochybnosti, je nezpochybnitelné, že se žalobce o obsahu napadeného rozhodnutí dozvěděl, jelikož proti němu byl schopen podat žalobu a tuto i odůvodnit. Minimálně materiálně tak bylo žalobci žalobou napadené rozhodnutí doručeno řádně (viz pojetí „materiální funkce doručení“, např. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95, nebo ze dne 24. 9. 2020, č. j. 7 As 85/2019-27).

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 06.03.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.